

Några fakta kring prövning i Europadomstolen

Ansökan om prövning har sänts till **The European Court of Human Rights** (i Strasbourg)-**Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna- Europadomstolen**.

Europadomstolen har att bedöma oklarheter och tvister kring och påstådda brott mot den *Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna* från 1950. Domstolen är ingen överinstans till nationella domstolar och myndigheter och kan därför inte upphäva en dom eller ett beslut som fattas av en nationell myndighet eller domstol. Denna domstol skall inte förväxlas med Europeiska unionens domstol.

Prövningen i Europadomstolen skall ses mot bakgrund av Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter (**EKMR**). I **EKMR**, som gäller som lag i Sverige och övriga stater som anslutit sig till konventionen, tillförsäkras enskilda personer – fysiska eller juridiska – vissa rättigheter. Det kan uttryckas så att det är ett åläggande för staten att garantera att enskildas rättigheter inte kränks.

En förutsättning för prövning är att alla nationella rättsmedel uttömts.

Europadomstolen prövar alltså inte i sak tvisten mellan de parter som varit inblandade i tvisten på nationell nivå, utan **prövningen omfattar ifall staten (Sverige) underlåtit att garantera någon rättighet i konventionen**. Det blir alltså en tvist mellan den klagande och staten (hemlandet). I vår situation måste klagande, en eller flera utses från dem som sökte prövningstillstånd i HD. En arrendator som gått miste om sin egendom p.g.a. de kraftigt höjda avgifterna.

Rättigheter i EKMR som aktualiseras i de tvister som är aktuella på Mörkö är *artikel 1* i tilläggsprotokoll (20 mars 1952) till EKMR som avser **skydd för egendom**. ”Varje fysisk eller juridisk person skall ha rätt till respekt för sin egendom. Ingen får berövas sin egendom annat än i det allmännas intresse och under de förutsättningar, som anges i lag...” Antag att europadomstolen säger att arrendatorernas rätt till egendom, sådan den kommer till uttryck i första tilläggsprotokollet, har kränkts. Då har alltså Sverige – som stat – felat i att värna arrendatorernas rättigheter. Då är frågan hur arrendatorerna skall göra detta gällande på ett meningsfullt sätt gentemot Svenska Staten.

Artikel 6 föreskriver att den enskilde har rätt till en rättvis rättegång. Det uttrycks så att ”Var och en skall, vid prövningen av hans civila rättigheter och skyldigheter eller av en anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till en rättvis och offentlig förhandling inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag.”

Vi kommer att be Jan Södergren att vid mötet den 25:e augusti att redogöra för vad han tror kommer att ske om den Svenska Staten blir fälld. Kommer lagstiftningen att ändras?